

BOEKEN IN DEZE SERIE:

Het extreem gênante leven van Lottie

Het rampzalige sociale leven van Lottie

Het verwarrende liefdesleven van Lottie

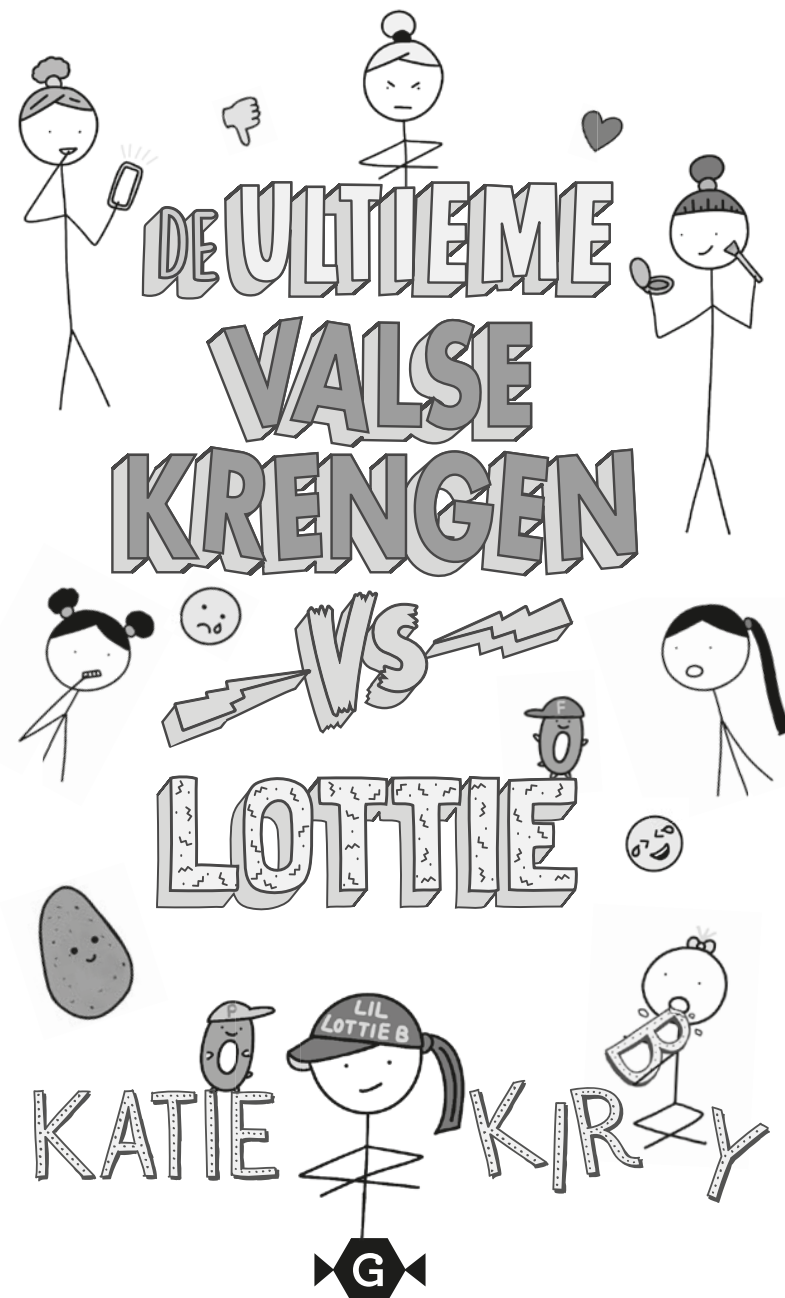
Het dramatische schoolkamp van Lottie

De krankzinnige kerst van Lottie

Het bizarre BFF-gedoe van Lottie

De compleet onmisbare survivalgids van Lottie

De ultieme valse krenge vs Lottie

GOTTMER

Haarlem

Kijk voor meer leuke kinder- en jeugdboeken van
de Gottmer Uitgevers Groep op **www.gottmer.nl**

Eerste druk, 2025

© 2025 tekst en illustraties Katie Kirby

Oorspronkelijke titel: *Lottie Brooks vs the Ultra Mean Girls*

Oorspronkelijke uitgever: Penguin Random House UK, Londen

De muziektekst op pagina 131 is van 'Anti-Hero' van Taylor Swift,
copyright © Jack Antonoff/Taylor Swift, 2022

© 2025 voor het Nederlandse taalgebied:

Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,

Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: info@gottmer.nl)

Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV maakt deel uit
van de Gottmer Uitgevers Groep BV

Vertaling: Sofia Engelsman

Zetwerk: Studio Nico Swanink, Haarlem

ISBN 978 90 257 8163 7

NUR 283

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen
mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op
enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of een
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd op welke
wijze dan ook voor het trainen van AI-technologieën of -systemen. Tekst- en
datamining zijn niet toegestaan.

*Voor mijn hamsterfans,
Genevieve en Etienne.
En voor Ben, voor al die
geweldige omslagen x*

Lil Lottie B

*Voor Carmen en Chloe, mijn fantastische
redacteur en agent, die er al bij zijn
vanaf het allereerste Lottie-avontuur.
Bedankt voor jullie vertrouwen in Lottie
en in mij! PS: OMG, zijn we echt al bij
boek acht?!*

DONDERDAG 16 FEBRUARI

10 uur 44

Nu Bella één jaar oud is, heeft ze het bijten ontdekt. Dat is vooral zorgwekkend omdat mama binnenkort weer aan het werk moet en Bella dan naar kinderdagverblijf De Blijde Beertjes gaat, waar ze alle ruimte zal hebben om haar vampierneigingen op onschuldige baby's uit te leven.

Ze heeft inmiddels acht tanden, en dat weet ik omdat ik de afdrukken heb geteld die ze vanmorgen in mijn arm heeft achtergelaten!

Ik zat gewoon rustig mijn ding te doen... tv-kijken op de bank... en toen waggelde ze naar me toe, klemde haar kaken om mijn linkerarm en LIET NIET MEER LOS.

Ik probeerde haar los te trekken, maar helaas zat ze muurvast. En hoe meer ik probeerde haar mond open te wrikken, hoe harder ze doorbeet. En dat terwijl ze kraaide van de pret!

Na een tijdje kwam mama kijken wat er aan de hand was.

‘Aaaah. Kijk nou,’ zei ze, met een liefdevolle blik.

‘Hoezo aaaah?’ zei ik. ‘Dit is *aaaargh!* Ze probeert een hap uit mijn arm te nemen, en dat doet echt HEEL VEEL pijn!’

‘O, op die manier... Ik dacht dat ze je een kusje gaf.

Bella, bijten is niet zo lief, hè?’ zei mama.

‘IEEEE!’ gilte Bella.

‘Mam, ze begrijpt je niet – haal haar gewoon van me af!’

‘Ik ben zacht ouderschap aan het uitproberen, Lottie.’

‘Wat is dat nou weer?’

‘Dat betekent dat je altijd kalm en redelijk blijft,’ legde mama uit. Toen keek ze naar Bella en zei supervriendelijk:

‘Bijten doen we niet, oké? Want bijten is –’

‘IEEEEEEE!’ gilte Bella weer.

‘– niet zo aardig en het kan –’

‘IEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE!’

‘Mam, ze doet me pijn!’

Mama zuchtte en probeerde (met best veel kracht) Bella van mijn arm af te halen.

‘Goh, ze heeft wel stevig beet, zeg...’

‘Dat was me nog niet opgevallen, hoor.’

‘Oké, ik tel tot drie en dan trek ik haar weg. Klaar?’

‘Auuuu, ja... Schiet op!’

‘Een... twee... drie...’

Het lukte mama om haar los te trekken, maar kennelijk had Bella erg genoten van al dat gebijt in mijn arm, want ze begon meteen keihard te huilen.

‘O, arme schat, stil maar!’ suste mama, terwijl ze haar op haar heup wiegde.

‘*Arme schat?! Ik ben hier het slachtoffer, hoor!*’ zei ik, over mijn arm wrijvend. ‘Kijk dan! Je ziet haar tanden gewoon in mijn arm staan!’

‘IKKE BIJTE!’ schreeuwde Bella.

Maar mama trok zich niets aan van mijn lijden. Ze keek zelfs trots.

‘Wist je dat de meeste baby’s pas twee woorden kunnen combineren als ze anderhalf zijn?’ zei ze.

WAT?!

‘En ze hebben normaal gesproken pas vier tanden als ze één zijn,’ ging ze verder, terwijl ze mijn ondraaglijke pijn straal negeerde. ‘Dat ze er al acht heeft, is echt heel bijzonder!’

‘Het is vooral bijzonder *waardeloos* als ze die tanden gebruikt om haar zus zwaar te mishandelen!’

Mama lachte en mompelde iets over aangifte doen bij de politie.

‘Nu lach je erom, maar wacht maar tot ze de andere baby’s gaat bijten bij De Blijde Beertjes!’ zei ik.

De lach verdween van haar gezicht, en bezorgd keek ze Bella aan. ‘Dat ga je toch niet doen, lieverdje?’

‘IKKE BIJTE!’ krijste Bella weer.

Ik voorzie problemen...

Net een tijdje met Poppy zitten kletsen aan de telefoon. Ze is superverdrietig over de situatie met Amber – en dat weet ik omdat ze dat een paar miljoen keer heeft gezegd.

Omdat je de details van het DRAMA uit mijn vorige dagboek misschien bent vergeten, volgt hier een korte samenvatting. Zet je schrap, want het is *best* een beetje ingewikkeld...

- ★ Sinds Theo's nieuwjaarsfeest is het weer aan tussen Daniel en mij, en een tijdje ging alles goed... totdat Amber raar tegen me begon te doen.
- ★ En met raar bedoel ik: nogal onaardig... Ze maakte plannen met de anderen, zonder mij ook uit te nodigen, en zei dan dat ik toch liever met Daniel

optrok dan met De Queens Van De Tweede (NIET waar).

- ★ Amber besloot om een X-factor-achtige auditie te houden om een vriendje te vinden (ja, echt).
- ★ Ik begon te vermoeden dat Amber gewoon stikjaloers was omdat ik een vriendje had en zij niet...
- ★ De auditie was (min of meer) een succes en ze kreeg iets met Casper, die al in de derde zit!
- ★ Maar toen bleek dat Casper alleen maar had meegedaan vanwege een weddenschap, en vernederde hij Amber door haar te dumpen waar iedereen bij was (megagênant).
- ★ Ondertussen had Amber kaartjes geregeld voor een concert van de Pissige Pancakes, waar de hele stad heen wilde. We besloten er een meidenavond van te maken, om Amber een beetje op te vrolijken... alleen had Daniel als verrassing ook kaartjes gekocht, voor ons twee #oeeps.
- ★ Omdat ik zo'n GEWELDIGE vriendin ben, besloot ik om toch met mijn vriendinnen te gaan. #vriendinnengaanvoor, weet je nog?
- ★ Het concert was fantastisch, en we hadden een geweldige avond (papa, die mee was om ons in de gaten te houden, is nu megafan).
- ★ Ik heb enorme kriebel aan mijn scheenbeen.
- ★ Negeer dat maar – niet belangrijk.
- ★ Het ging mis toen ik Daniel tegenkwam bij het concert en hij vroeg of we even samen konden dansen. Ik zei nee, omdat ik bang was dat de meisjes dan zouden denken dat ik ze in de steek liet. Maar Amber zei dat

het best even kon, en we spraken af waar ik haar en de anderen later weer zou zien.

- ★ Toen ik naar de afgesproken plek ging, waren DQVDT nergens te bekennen!!
- ★ De rest van het concert was ik ze kwijt ☹️
- ★ Na het laatste nummer van de Pissige Pancakes (dat trouwens SUPER was), liepen Daniel en ik naar de uitgang, waar we eindelijk DQVDT vonden. Maar die waren dus heel kwaad op mij!
- ★ Het kwam erop neer dat Amber keihard ontkende wat ze met me had afgesproken en de anderen had wijsgemaakt dat ik er gewoon met mijn vriendje vandoor was gegaan omdat ik hem duidelijk leuker vond.
- ★ Dat waren dus allemaal LEUGENS!
- ★ Toen dacht ik dus dat ik AL mijn vriendinnen kwijt was! Het was echt zoooooo afschuwelijk!
- ★ Weer kriebel aan mijn scheenbeen.
- ★ Gelukkig kwam de waarheid aan het licht toen Daniel mijn verhaal bevestigde.
- ★ Ook bleek toen dat Amber me inderdaad EXPRES had buitengesloten, telkens als de gang iets ging doen. En dan vertelde ze de anderen dat ze me wél had meegevraagd – precies zoals ik al dacht!
- ★ Inspecteur Brooks, aangenaam.
- ★ Amber was niet blij toen ze werd ontmaskerd en probeerde de meisjes te laten kiezen tussen haar en mij.
- ★ Ze kozen voor mij (hoewel ze eigenlijk niet wilden kiezen).

- ★ Daarop verliet Amber op hoge poten onze WhatsApp-groep en begon op te trekken met Izzy G en Candice oftewel DUVKG (De Ultieme Valse Krengen Gang).
- ★ En sindsdien doet ze alsof we lucht zijn!

Nou, dat was het dus, in een (nogal grote) notendop. Hopelijk kon je het volgen. Mijn brein is in elk geval gesloopt na het opschrijven van dit hele verhaal.

O, nog één ding: Ambers ouders gaan scheiden. Amber bleef maar beweren dat het haar niet uitmaakt, maar wij denken dat ze er toch wel behoorlijk mee zit. Het zou in elk geval verklaren waarom ze zich zo raar gedraagt, de laatste tijd.

We hebben geprobeerd om haar te steunen en haar door deze moeilijke tijd heen te helpen, maar ze weigerde erover te praten – en nu zwijgt ze ons dood. Ik denk dat we er allemaal van uitgingen dat ze zich na een tijdje wel weer zou melden, alsof er niets was gebeurd... maar nee, dus. Ze is totaal uit ons leven verdwenen.

Daar zijn we allemaal verdrietig om (ja, zelfs ik!), want wat Amber ook heeft gedaan, ik kan de goede dingen niet vergeten. Hoe ze me verdedigde tegen Phoebe Puntneus in Kamp Vuurvlieg, hoe ze briljante nieuwe wenkbrauwen voor me tekende toen ik leed aan voorhoofdskaalheid, en hoe grappig ze (soms) kan zijn. Onze gang voelt toch niet helemaal hetzelfde, zonder haar.

Vooral Poppy heeft het er moeilijk mee, en dat is logisch. Amber was al sinds haar vierde haar beste vriendin, dus ze mist haar echt. Ik denk dat Poppy hoopt dat ik haar advies kan geven, maar Amber reageert niet

als we haar appen of bellen... dus wat kunnen we nog doen?! Dat ze onze WhatsApp-groep heeft verlaten, voelt nogal... definitief.

14 uur 31

Mijn scheenbeen kriebelt nog steeds. Papa zei ooit dat het een teken is dat 'iemand over je praat' als je oor kriebelt. Ik googelde net 'kriebel scheenbeen teken' en kennelijk betekent het dat je 'een onaangename verrassing' gaat krijgen.

Heel fijn. Maar goed, mijn leven is toch al een opeenstapeling van onaangename verrassingen, dus kan er nog wel eentje bij, toch?

19 uur

OEEEE, SPANNEND NIEUWS!
DQVDT-WhatsApp-groep:

MOLLY: JONGENS, ik heb een GEWELDIGE verrassing!

POPPY: OEEEE, dat klinkt spannend – vertel!

IK: Heeft het met ons te maken??

MOLLY: Natuurlijk!

IK: Komen er naalden aan te pas, want daar ben ik bang voor?!

MOLLY: Nee 😬

IK: Kakkerlakken, dan? Want ik ben ook bang voor kakkerlakken.

MOLLY: Nee!

IK: Plastic bestek, misschien? Want ik ben ook bang voor plastic bestek!

MOLLY: Wat krijgen we...?! Luister, Lottie, als er plastic bestek, kakkerlakken en injecties bij kwamen kijken, zou het dan een 'GEWELDIGE verrassing' zijn?

POPPY: Goed punt, en goed gezegd 😊

IK: Dat hangt ervan af wie je het vraagt...

JESS: Molly, negeer Lottie – ga je het nog vertellen, of hoe zit dat?!

MOLLY: Nou, dat probeer ik dus steeds...
GOEEED, er is een nieuwe escaperoom in de stad en die is kennelijk supercool, dus dacht ik dat we daar morgen maar eens heen moesten gaan. Ik heb het net gegoogeld en er is nog plek – en mama wil ons trakteren 😊

POPPY: OEEEEEE wat een gave verrassing!

JESS: Wat goed, Molls (en Molls' moeder)!!!

IK: YAY! Ik heb nog nooit een escaperoom gedaan!

MOLLY: Fijn dat jullie allemaal enthousiast zijn – het wordt vast heel leuk 😊

POPPY: Eh, Lottie... nog één vraagje: waarom ben je bang voor plastic bestek??

IK: Nou, omdat je het kunt buigen en omdat het nutteloos is. Ik heb nog steeds nachtmerries van de keren dat ik een pizza moest snijden met een plastic mes – dat was gruwelijk! Ik huiver als ik eraan terugdenk.

JESS: Mmmm, dat klinkt inderdaad wel angstaanjagend.

IK: Zie je nou wel?

MOLLY: Ik denk dat dat sarcastisch bedoeld was.

IK: O.

Maar goed, ik moet het Molly nageven – het is een geweldig idee, perfect om ons af te leiden van al het gedoe met Amber.

Toen ik mijn telefoon weglegde was ik behoorlijk tevreden met mezelf. Ten eerste omdat we een superplan hadden gemaakt voor morgen en ten tweede omdat mijn scheenbeen zich had vergist, dus dat zei ik ook.

Helaas kwam papa precies op dat moment langslopen.

20 uur 29

Mijn arm doet nog steeds behoorlijk pijn van Bella's beet – ik heb er een dikke laag ontsmettende zalf op gesmeerd. Bella stopt altijd allerlei gore troep in haar mond, en ik wil geen infectie oplopen.

GEDACHTE VAN DE DAG:

Als het je niet lukt om uit een escaperoom te ontsnappen, laten ze je er dan wel uit?! Ik hoop het maar, anders zou het niet zo leuk zijn.

VRIJDAG 17 FEBRUARI

15 uur 29

Molly's moeder had de escaperoom om 11 uur geboekt, dus verzamelden we om 10 uur bij de bushalte zodat we genoeg tijd hadden om daar te komen, alle formulieren in te vullen en veiligheidsinstructies te krijgen.

Het was niet druk in de bus, dus konden we met zijn vieren naast elkaar zitten, helemaal vooraan boven de chauffeur. Dat is mijn favoriete plek, want dan voelt het een beetje alsof je stuurt en kun je alles goed zien.

'Heeft er iemand bussnacks bij zich?' vroeg ik, omdat ik opeens honger had.

'Ja, ik,' zei Poppy, terwijl ze een zakje Takis-chips tevoorschijn haalde.

'O heerlijk, daar ben ik gek op!' zei ik enthousiast.

'OMG!' krijste Jess opeens, terwijl ze door het raam naar buiten keek. 'Daar is Amber!'

We sprongen allemaal op en drukten ons gezicht tegen de ruit. En inderdaad! Amber stond voor Starbucks te lachen en te kletsen met Candice en Izzy G. Ik zag dat ze haar haren nog steeds in een hoge knot had, net als de andere twee meisjes.

‘Zouden ze frappuccino’s gaan halen?’ vroeg Poppy treurig. ‘Want dat was *ons* ding.’

‘Misschien,’ zei Molly, die ook zwaar teleurgesteld leek.

‘O nee,’ zei ik geschrokken, toen ik hun hoofden onze kant op zag draaien. ‘Zo meteen zien ze ons.’

We doken terug op onze stoelen en staarden door de voorruit alsof er niets was gebeurd.

‘Zouden ze ons gezien hebben?’ fluisterde ik even later.

‘Waarschijnlijk wel,’ zei Molly met een grimas. ‘Bah, nu vinden ze ons natuurlijk totale losers, omdat we zo naar ze stonden te loeren.’

‘Ach, wat kan het je schelen,’ zei Jess. ‘Wij weten toch dat we GEEN losers zijn?!’

Maar Poppy en Molly leken niet erg overtuigd...

Ik viel Jess bij. ‘Precies. En ik ben veel liever onderweg naar een escaperoom dan naar dat saaie Starbucks,’ zei

ik. ‘Kom op jongens, we gaan die escaperoom gewoon supergoed doen en in recordtijd ontsnappen.’

Dat pepete ze wel weer even op. Maar ik had niet zo’n grote mond moeten hebben, want we zetten inderdaad een recordtijd neer, maar NIET als snelste...

Eenmaal bij de escaperoom gingen we naar de receptie om ons te melden. We werden opgewacht door een man met een badge waarop stond: HALLO, IK BEN MARTIN! Martin leek heel vriendelijk en aardig (in het begin, tenminste) en vertelde dat er twee opties waren. Omdat wij de enige klanten waren op dat moment, mochten we kiezen tussen het Spookhuis en het Ruimteavontuur.

Daar moesten we eerst even over discussiëren. Ik dacht dat de Spookhuis-uitdaging misschien een beetje te eng zou zijn omdat er dan geraamtes op je af zouden springen en zo. Maar Poppy vond het Ruimteavontuur juist eng, want ze is nogal claustrofobisch en vast komen te zitten in een raket is haar ergste nachtmerrie.

Ik wees haar erop dat we natuurlijk niet in een *echte* raket *echt* de ruimte in zouden gaan, wat ik wel een goed punt vond. Maar toen zei Poppy dat er in het Spookhuis ook geen *echte* geraamtes waren.

Touché!